

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xviiij. post festu[m] Trini. Questio. Ixiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De Quæstionibus super euange.

et corrigendo. Multi ergo fallunt persuadentes sibi se aliorum utilitatem appetere: cum appetant suam sublimitatem. Ut autem illicitus appetit circa ista sit peccatum mortale: mihi videtur quod sic: nisi forte quando minus bonum profert maiori. Sed contra. Nam quod episcopus desiderat bonum operum desiderat. Item Theophylactus. Secundo Augustinus. de civitate dei. episcopus est nomen operis non honoris. quia cum scopos sit intentio: episcopus scopus grece latine dicitur supintendens: et episcopari est supintendere. Desiderare ergo episcopatus est desiderare potestatem primo. quod tunc licitum fuit quando apostolus dicitur: quia necessitas erat secundum Gregorium. Unde idem Gregorius dicit quod apostolus laudavit desiderium boni operis. Hec scribit Theophylactus. Secundo. Laudabile est desiderare statum religionis: sed est vitium perfectionem. Unde dominus commissurus Petro officium pastorale quaesivit si diligeret eum plus alijs. Et adolecenti dixit Mattheus. Si vis perfectus esse: vade etc. Non autem dicitur es perfectus. Ratio autem differentie est: quia secundum Dionysium episcopus habet proficere: monachus autem proficiat. Secundo: quia per illum statum quod subijcit alijs ad spiritualia capienda: per istum vero sublimatur ut possit alijs. Hec scribit Theophylactus ibi cum multis alijs.

Quæritur etiam potestatem vitium ambitio semper sit peccatum. Unde. ij. q. cxxxij. articulo. j. in c. Et vix inanis gloria sit peccatum mortale. Unde. ij. q. cxxxij. articulo. ij. in c.

Domnica xvij. post festum Trinitatis.
Quæstio. lxxij.

Veritur utrum christus

scus se deum probaverit sufficienter per illam auctoritatem: Dixit dominus domino meo etc. Respondetur quod sic. Pro quo sciendum est quod scribe et pharisæi ex quibusdam crassa ignorantia: quod ex eorum mala dispositione veniebat: non cognoverunt christum esse deum per doctrinam et miracula eius: ut dicitur sanctus Theophylactus. ij. q. clix. articulo. iij. in c. Et ideo

scripturas divinitatem eius astruentes pervertebant: christum tanquam blasphemum insultabant. Nos autem christus ut convinceret insultantes rogavit: cur filius sit christus. Quibus respondit: quod sit filius? David tanquam homo putatus: ut intelligerent eius deitatem negare: contra eos fecit spiritualiter tale argumentum. Si christus esset filius? David habes solum naturam humanam eiusdem speciei cum natura david: nec esset nec diceret dominus eius: sed esset ad dexteram domini dei. quia filius regis nunquam dicitur dominus regis: talis ut sedeat ad dexteram dei: nec eo vivente nec eo mortuo. Sed christus dicitur dominus David vere: quia ipse David in spiritu prophetico: quod nec falli nec fallere potest: cum sit diuinus appellat eum dominum suum dicens. Dixit dominus. i. dei pater: dominus meo. i. filio suo. et meo et domino meo: non suo. Unde etc. Ergo christus non habet solum naturam humanam: sed oportet quod aliam habeat superiorem quam possit esse dominus dominorum: et rex regum: et sedere a dextris dei. Et non poterat respondere: quia hec scriptura ad litteram de christo intelligitur. Unde volente deo et repetendo argumento conturbante evasionem extogitare non potuerunt. Sed successu temporis iudei successores extogitarunt: imo finxerunt responsionem ad argumentum: dicentes illam auctoritatem ad litteram intelligi de Abraham et Eliezer famulo suo: quod hunc psalmum fecit abrahæ: agens deo gratias pro victoria de quinque regibus. Dicitur ergo quod eliezer sic loquitur. Dominus. i. deus: dixit domus meo Abraham: se de a dextris meis etc. Sed contra primo. Nullus enim psalmus intitulatur David quem ipse non fecerit: quia ritul? esset falsus. Sed ut patet tam in textu hebraico quam greco et latino. iste psalmus intitulatur et dicitur david. Ergo ista non sunt verba eliezer. Secundo: quia non legitur quod abrahæ sit dicitur a deo: se de a dextris meis: nec cuiquam homini puro nec mixto: quia etiam puro homini non convenit. Unde et regina dicitur in psalmo assistisse deo christo et non sedisse. De hoc vide. ij. q. lxxij. o. Tertio: quia abrahæ non fuit gentis ante luciferum. Si dicatur quod fuit gentis in presentia dei: dico quod etiam boues sic fuerunt gentis. i. presentis generandi. Unde in hoc non importat divinitas: quia presentis dicitur attribui hunc generis. Quarto: quia abrahæ non fuit sacerdos eius?

fm ordinē melchisedech: imo nec sacerdos
vñ r sacerdote melchisedech ē bñdict⁹ r
ei decimas dedit. Quidē: qz adraā nō fuit
nationū. i. gentiliū iudex et repator: rui/
nariū. i. culpaz redēptor. Sed p̄. Nulla
generatio inenarrabil narrat p̄ aliq̄ vba.
S; generatio etna ch̄i ē inenarrabil: vt
p̄z Etā. l. v. ḡ de ea nō loquit p̄. allegat⁹
So. Licet etna vbi generatio sit inestabil
p̄ naturā oi hoi r oi creature: qz natura/
liter cognosci nō p̄t: nō tñ deo q̄ de ea p̄
p̄bas loquit in scriptura. Scdo. Si il/
le text⁹ intelligit ad lram de ch̄o r deo:
de⁹ ellet corpore: qz dicit dextraz. Solu.
Per dextrā metaphozice dicitā p̄t r̄tera
liter significari nō sedes localis: sed equa/
ritate fuerint dāta duo pcepta. Vide. ij
ij. q. xliij. ar. ij. in c. Et vtz hō ex charita
te debeat pl⁹ diligere pximū q̄ seipm. vi/
de. ij. ij. q. xxvj. ar. v. in c.

est possibile p̄tute medicie. ḡ nō sūt eq̄s
p̄tut⁹. So. Esi possit p̄tute nature aliq̄
curari paralytis: nō tamē taliter. i. subito
r sic p̄fecte vt q̄s possit lectulū suū porta
re. Scdo. Nā opus habens terminum
vel effectū maiorē est maioris p̄tutis. S;
hmōi est dimittere pecā respectu sanatio/
nis paralyt: qz ibi aia/h corp⁹ sanat. So
lu. Maior ē falsā ex pte opant⁹ vbi vtrū
qz op⁹ requirit p̄tute infinitā: lz sic vera ex
pte opati. qz ex pte effect⁹ maior ē p̄tus q̄
facit mai⁹. Queri etiā p̄t̄r ch̄is inq̄
q̄ntū hō habuerit p̄tate remittēdi pecā. vi
de. ij. q. xliij. ar. j. r. ij. Et vtz ab ip̄o fue
rit m̄stris ecclie collata p̄tus remittēdi
pecā. Vide ibi. ar. iij.

**Dñica. xx. post festū Trini.
Questio. lxx.**

Meritur vtrū cha

ritas sit vestis. i. p̄tus digni/
sima: r p̄r sit nuptial: Rñ
deo ex doctrina sc̄i Tho. ij. ij

**Dñica. xix. post festū Trini.
Questio. lxxij**

Meritur vtruz sit

ita facile dicere: remittit⁹ ti
bi pecā: sicut dicere: surge r
ambula. Rñdeo. Si loquit⁹
mur de facilitate q̄ est i dicēdo p̄tate: nō ē
notabil⁹ difficultas maior i vno q̄ in alio
qz regularit⁹ vba formam⁹ ad nutū. Si at
loq̄mur de ea q̄ est in dicēdo r faciēdo ef/
fectum quez vba significāt: r h̄ ex pte fa/
cili⁹. sic etiā vterqz eq̄s ē p̄tatis: qz vtrū/
qz potētiā infinita req̄it q̄ nulla ē maior.
Si p̄o loq̄mur de eadē ex pte facti i se: fa/
cili⁹ est dicere surge: qz dimitunt. cū fa/
cili⁹ sit creare celū r terram: qz iustificare
imp̄iū. Tū qz ibi nulla ē resistētia: sicut h̄
p̄ua volūtas resistit. Tū qz ibi terminus
opatiōis ē bonū mirabile: h̄ ē eternū. Si
etiā loq̄mur de eadē nō in se sed i ordinē
ad n̄ram cognitiōē: facili⁹ ē dicere surge
qz dimitunt: qz facili⁹ illū effectū cogno/
scim⁹ que videm⁹: qz que nō videm⁹. S;
p̄. Nā dimittere pecā sp̄ excedit p̄tute cre/
ant⁹: fm illd̄ Etā. lxxj. Ego sum q̄ deleo
ip̄iq̄rates tuas r c. Curare autē paralyticū

q. xxij. ar. vj. p̄tute humanā q̄ honorum
actū p̄ncipiū est: necessitate est p̄sistere i
artigendo humanoz actū regulā qz ita
libi actib⁹ est bonū fm q̄ debite regulant
Igit p̄tutes theologice p̄tatiōes sūt mo/
ralib⁹ r intellectualib⁹. qz cum duplex sit
humanoz actū regulā. i. p̄ma. i. de⁹. r se/
cūda. i. rō regulata p̄tati regulā: theologi/
ce p̄tutes p̄sistūt i artigēdo p̄mā: eo q̄ eoz
rū obiectū sit de⁹: reliq̄ autē in artigēdo se/
cūda. Inf̄ theologicas autē charitas ē ex/
cellētiōz. Nā i vis illa ē potior q̄ mag⁹ de/
um attingit. Sed hmōi ē charitas q̄ attri/
git ip̄myr in ip̄o sicut: nō autē vt inde nob̄
aliqd̄ pueniat: sicut fides r spes q̄ attri/
gūt ip̄m fm q̄ ex ip̄o puenit cognitio ves/
ri r adeptio boni. qz semp̄ qd̄ ē p̄ se/mai⁹
est eo qd̄ est p̄ aliō. Igit ē dignissima vir/
tutū. Hec sc̄tus Tho. Et p̄r vestis nup/
tial hac rōne d̄r. P̄mo. i. qz est p̄r pul/
cerrima: sicut vestis nuptialis debet esse
pulcerrima. Secūdo. quia ip̄a est que d̄i/
stinguit inter filios regni. i. conuinantes
in nuptijs regis r diaboli: fm Augusti.
Tertio: quia hac ch̄is idurus celebravit